

پرشخو د تاوتریخوالي ناوړه پایلې په ټولنه کې د بیلابیلو زره بګونکو پېښو لامل ګرځي، چې په ترڅ کې یې کورنی شخړی، د ښځې اوځاوند ترمنځ بیلټون، له کورڅخه تېښته، د خپل عزت خرڅول (زنا)، ځان وژنی او ځان سوځونی منځ ته راځي، سربېره پردې کورنی نظام چې د ټولنی اساسی بنسټ دي ړنګېږي او ماشومان چې د انساني نړۍ راتلونکي تضمینوي د تاوتریخوالي په فضاء کې نیم ګړی روزل کېږي، د بیلګې په توګه یوازی په ۱۳۸۶ لمريز کال کې پرېشخو د تاوتریخوالي رسمي آمار ښيي چې (۱۰۱۱) وقایع ثبت شوي، (۲) پداسی حال کې چې واقعي آمار شاید په مراتبو لږ څخه زیات وي، ځکه چې د مختلفو دلایلو پراساس زیاتره پرېشخو تاوتریخوالي پټ پاتی کېږي او رسمي مراجع پری نه خبریږي، د تاوتریخوالي ځینې ناوړه پایلې په راتلونکې توګه تراجمالی څیړنی لاندې نیسو ترڅو ددی ستر بشري ناوړین څخه د خلاصون لیاری د اسلامی شریعت په رڼا کې ترلاسه کړو او د انساني فطرت مطابق په ډاډ مننه فضاء کې کورنی ژوند ته مخه کړو.

۱- جګړه:

جګړه چې د انسان لپاره نه ښايي او د بشري کرامت سپکاوی ده د تاوتریخوالي له کبله منځ ته راځي، مداوم تاوتریخوالي ولو که لفظي هم وي د وخت په تیریدو سره او د عکس العملونو په ترڅ کې په خونړی جګړې بدلېږي، د ښځې اوځاوند ترمنځ خوک او له مینې ډک تړاو په نه خوښونکې ژوند باندې بدلېږي، کله دا جګړه د عاقدینو د خصوصي ژوند له حریم څخه عبورکوي، د دوکورنیو او قومونو ترمنځ (ښځې او میره) په جګړې بدلېږي، چې دتل لپاره په ګډ ژوند کې یوه نا آرامه فضاء را مینځته کوي، د ماشومانو په روزنی ناوړه اثر پریږدي، له بلی خوا د جګړې په نتیجه کې کله ناکله د بدن غړی تلف کېږي، پرتوکو اثر پریږي، معیوبیت او معلولیت رامنځ ته کوي، کله هم بشر د انسانیت له مرز څخه عبورکوي او د ځناورو درجې ته ورکوزیږي، هغه تاوتریخوالي چې د جګړې په ترڅ کې رامنځ ته کېږي او د معیوبیت لامل ګرځي په اسلامی شریعت کې د هغه د فاعل لپاره حد ټاکل شوي، د اسلام له نظره ددی ډول تاوتریخوالي فاعل په بالمثل سزاء باندې محکوم ده، پدی هکله قرآن فرمایي: ﴿أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَاللِّسْنَ بِاللِّسَنِ وَالْجُرُوحَ قِصَاصًا﴾ المائدة: ۴۵

ترجمه: نفس د نفس په بدل کې، سترګه د سترګې په بدل کې، پزه د پوزې په بدل کې، غوړ د غوړ په بدل کې، غاښ د غاښ په بدل کې او زخمونه سره انډول دي. همداراز د افغانستان د جزاء قانون لمړی ماده د پورتنی حکم په تایید څرګندوي چې «دقانون تعزیری جرمونه او جزا گانې تنظیموي، د حدودو، قصاص اودیت د جرمونو ارتکاب کوونکي د اسلامی شریعت د حنفی فقهې د حکمونو سره سم مجازات کېږي». (۲) هغه جګړه چې د بدن د غړو په ماتیدو، زخمی کیدو، شنډیدو او یا معلول کیدو باندې تمامه شي، د افغانستان د جزاء په قانون کې د ۴۰۷ مادي پراساس ورته د ډول جزاء ټاکل شوي، «که یو شخص عمدای بل شخص په داسی ډول زخمی یاووهی چې د پری کیدو یا نقصان یا ماتیدو یا د بدن د اعضاوو څخه د یوی عضوی د کاره ولیدو یا په دوام لرونکي معلولیت منجر یا د هغه د یوی حواس د فقدان موجب وګرځي د خساری په جبران علاوه په متوسط حبس چې ددری کلونو څخه کم نه وي محکومېږي». (۳) بناء د تاوتریخوالي له ناوړه پېښو څخه یو هم د عاقدینو ترمنځ جګړه ده چې د کورنی نظام بنسټ نړوی او په نوموړو نابېره پېښو تمامېږي چې د اسلامی شریعت له نظره غیرمشروع کار ګڼل شوي.

۲- طلاق او تفریق:

۱- بانګ معلوماتي محو خشونت علیه زنان، (۲) مخ.
۲- د جزاء قانون، لومړی ټوک، لمړی ماده، (۱) مخ.
۳- د جزاء قانون، لومړی ټوک، 407 ماده، (۴۰۷) مخ.

د تاوتریخوالي له ناوړه پایلو څخه د ښځې اومیره ترمنځ د طلاق او تفریق په توګه بیلټون رامنځ ته کېږي، سره لدی چې طلاق او تفریق د ټاکلو مناسبونو په ترڅ کې د تاوتریخوالي نه د خلاصون په موخه د اسلامی شریعت په رڼاکې وړستی د حل لپاره ده، اما طلاق په اسلام کې یوازی د ستونزو د هواریدو لپاره په مقید ډول جایز ګڼل شوی، له همدی کبله رسول اکرم(ص) له طلاق نه د بدو حلالو په نامه سره یادونه کړی ده لکه څرنګه چې فرمایي: «أَبْغَضُ الْحَلَالِ إِلَى اللَّهِ الطَّلَاقُ».(۱) ترجمه: بدترین حلال د خدای(ج) په نزد طلاق ده. ځکه چې د طلاق په ترڅ کې د ماشومانو په تیره بیا زمونږ په ټولنه کې د ښځې برخلیک له جدی ګواښ سره مخ کېږي او د ژوند پاتی برخه به په ټولنه کې د مطلقې په توګه په حقارت سره بی سرپرسته تیروي او خاوند هم د روحی، اقتصادی او کلتوری فشارونو له کبله چې د طلاق په ترڅ کې منځ ته راغلی تهدیديږي.

همداراز تفریق چې دعیب، ضرر، عدم انفاق او غیابت په ترڅ کې رامنځ ته کېږي،(۲) په مستقیم او غیرمستقیم ډول د تاوتریخوالي له عواملو څخه ګڼل کېږي چې د ښځې او خاوند ترمنځ بیلټون راوړي او ټول هغه ناوړه پایلی چې د طلاق په پای کې ښځو ماشومانو او خاوند ته متوجه کېږي د تفریق له کبله هم منځ ته راځي، بناء طلاق او تفریق پرښځو د تاوتریخوالي له ناوړه پایلو څخه ګڼل کېږي چې منفی اغېزی یې پر عاقدینو او ماشومانو تباہ کونکی اثر پرېږدي.

۳- له کور څخه تېسته:

د میره یا د پلار له کور څخه د ښځو تېسته (فرار) د تاوتریخوالي له ناوړه پایلو څخه ګڼل کېږي، په تیره بیا زمونږ ټولنی په شان په هغو ټولنو کې چې ښځې عدلی او قضایې مراجعوته لاس رسی نلري او د ښځو مشروع شکایت هم نه اوریدل کېږي، کورنی او بهرنی چاری په مطلقه توګه د نارینه وو په واک کې دی، د تاوتریخوالي د شدت په نتیجه کې ښځې د نجات په موخه پرته لدی چې په پایلو باندی یې عمیق سوچ کړی وی، له کور څخه د عدالت په لور تېستی ته مخه کوي، زیاتره داسی پیښی په ټولنه کې ډیری ناوړه پایلی لري، له یوی خوا ښځه د نا امله کسانو لاسته ورځي چې د هغی په عزت باندی لوبی کوي او له بلی خوا زمونږ په کلچر کې دا ډول پیښی د کورنی ټولنیز ارزښت له تباہی سره مخ کوي چې د فراری ښځې د مرګ او ژوند خبره پری تړلی ده. د ۱۳۸۶ لمريز کال په اوږدو کې ثبت شوی رسمی آمار ښیي چې ۴۹ تنه ښځې د کورنی تاوتریخوالي او شخړو له کبله له کور څخه تېستی ته اړشوی.(۳) پداسی حال کې چې ښځې د تاوتریخوالي په نتیجه کې د تېستی حالت ته رسول اوله کور څخه یې زړه توری کول، د غوره انساني او اسلامی اصولو سره ښکاره مخالفت دي.

۴- اعتیاد او ناوړه عملونه:

د کورنی تاوتریخوالي له کبله ښځې د روحی او جسمی آرامتیا پخاطر د مخدره توکو استعمال ته مخه کوي او ددی هدف د ترلاسه کولو لپاره هرډول نښه یې توکي لکه: الکول، هیروین، تریاک، چرس، سګرت اونصوار استعمالوی ترڅو د څو شیبو لپاره خپله آرامتیا وساتي د وخت په تیریدو سره نوموړی عادت په اعتیاد بدلېږي، پدی صورت کې د مخدره توکو د لاسته راوړلو پخاطر د هرراز ناوړه عملونو او بدلمنی امکان شته.

له بلی خوا کله هم اعتیاد په زور سره په ښځې باندی تحمیلېږي په تیره بیا په هغه صورت کې چې میره یې معتاد وی، یاهم د عادت په ډول له خاوند څخه ښځې او اولادونو ته سرایت کوي. د ۱۳۸۶ لمريز کال ثبت شوی رسمی آمار ښیي چې له ۴۶۲ څخه زیاتی ښځې د کورنی تاوتریخوالي له کبله په اجباری توګه معتادی شوی او د بیلابیلو کورنیو ستونزو له امله په اعتیاد اخته شوی.(۴) په داسی حال کې چې د اسلام له نظره هر نیشه کونکې شی حرام ده، پدی هکله رسول اکرم(ص) فرمایي: «كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ».(۵) ترجمه: هر نیشه کونکی حرام ده.

۱- سنن ابن ماجه، باب الطلاق، رقم الحدیث (۲۰۹۶).

۲- قانون مدنی افغانستان، (۲۷-۲۴) مخونه.

۳- <http://www.paymanemeli.com>

۴- <http://www.aatash.org/spip.php>

۵- صحیح البخاری، باب بعث أبي موسى ومعاذ، رقم الحدیث (۴۳۴۴).

په اسلامی شریعت کې مسلمانان د نیشه یې توکو له استعمال څخه منع شوی، بناء دا ډیره ستره گناه ده چې د تاوتریخوالي له کبله مسلمان وګړی د نیشه یې توکو استعمال ته مخه کوی او زموږ د ټولنی په شان په اسلامی ټولنه کې چې د مرحمت ځاله ده، اعتیاد نیغ په نیغه د تاوتریخوالي له عواملو څخه گڼل کېږی.

۵- ځان وژنه او بل وژنه

د تاوتریخوالي ورستی پړاو په ځان وژنو ځان سوځونو او بل وژنو باندی تمامېږی، په تیره بیا په هغو ټولنو کې چې پربنځو تاوتریخوالي په مستمردول ادامه پیدا کړی، د جګړی، طلاق، تفریق، له کورڅخه تېښته، اعتیاد او ناوړه عملونو څخه وروسته د نهایت مظلومیت په ترڅ کې د تاوتریخوالي له ناوړین څخه د خلاصون په موخه د بنځو نهایی توان ځان وژنه او ځان سوځونه ده.

د روانی څیړنو پایلی دا په ډاګه کوی چې ځان سوځونه د نهایت تنفر او انزجار په ترڅ کې منځ ته راځی، سره لدی چې ځان وژنه جواز نلری او په اسلامی شریعت کې د صریحو نصوصو په استناد ترینه منع شوی ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ النساء: ۲۹
 ترجمه: اوځانونه مومه وژنی بې شکه الله پاک پرتاسې ډیر مهربان دی. امام رازی د نوموړی آیت په تفسیر کې لیکي چې له قتل نه مراد ځان وژنه او د ځان وژنی لپاره اسباب بر ابرول لکه قتل ردت او داسی نورو څخه عبارت ده، همداراز رسول اکرم ﷺ فرمایي: «كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ بِهِ جُرْحٌ ، فَجَزَعٌ فَأَخَذَ سَكِينًا فَحَزَّ بِهَا يَدَهُ ، فَمَا رَفَأَ الدَّمَ حَتَّى مَاتَ ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى بَادِرِي عَبْدِي بِنَفْسِهِ ، حَرَمْتُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ.» (۱)

ترجمه: وه یوسړی په مخکې (امتونو کې) پدی باندی زخمونه ول، نو فریاد یې کاوه، پس چاره یې را واخیستله او لاس یې پری غوڅ کړ، ترهغه وخته پوری وینی تری بهیدی ترڅو چې مړشو، خدای ﷻ ویلی دی چا چې عجله (د قتل) وکړه په خپل نفس باندی، جنت می پری حرام کړی.

اما په خواشینی سره باید ووایم چې ۱۳۸۶ لمريزکال ثبت شوی رسعی سروی ګانی په ډاګه کوی چې ۱۲۴ تنو بنځو د تاوتریخوالي د ناوړه پایلو په ترڅ کې خپل ژوند قربانی کړی، (۲) په ډاډول ځان وژنو او ځان سوځونو کې اصلی لامل د هغو کسانو کړنه ده چې په نورو باندی د ظلم په ترڅ کې ځان وژنه او ځان سوځونه تحمیلوی او په غیرمستقیم ډول د نوموړو مړینو قاتلان دی، دا هغه سترظلم او تیری ده چې خدای ﷻ ترینه بیزاره ده ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ آل عمران: ۵۷

ترجمه: الله پاک تیری کونکې نه خوښه وی. په دوهم پړاو کې خدای ﷻ ظالمان د خپل هدایت ورنګنی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ آل عمران: ۸۶

ترجمه: الله پاک د ظالمانو ډلې ته هدایت نکوی. په دریم پړاو کې خدای ﷻ په ظالمانو باندی لعنت ویلی ﴿أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ الأعراف: ۴۴

ترجمه: (دالله لعنت دی پرتیری کونکو وی). په څلورم پړاو کې خدای ﷻ د ظالمانو د هلاکت خبرداری ورکړی ﴿لَتَهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ﴾ إبراهيم: ۱۳

ترجمه: خامه خابه ظالمان هلاک کړو. په پنځم پړاو کې خدای ﷻ ظالمان په درد ناکه عذاب ویره ولی ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ إبراهيم: ۲۲

ترجمه: بې شکه د ظالمانو لپاره درد ناک عذاب ده.

بناءً د تاوتريخوالي په چوکاټ کې هغه تیری چې د نورو ژوند تهدیدوی، د پورتنیو دلایلو پراساس غیرمشرع ګڼل شوی او ظلم د تاوتريخوالي له هغو ناوړه پایلو څخه شمیرل کېږي چې د اسلامي شریعت له نظره ناروا کار ګڼل شوی او خدای ﷻ مسلمان وګړي د قرآن په تعبیر ﴿وَيَجْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾^(۱) التحريم: ۱۱

ترجمه: اوله ظالم قوم نه می وژغوره. له داډول ظلم څخه لری ساتی.

د قرآن په رڼاکې د تاوتريخوالی د لمنځه وړلو د حل ليارې:

کورنی دهرې ټولې بنسټ او اساس جوړوي، ټولنه ده چې دتاریخ به څپوکې یې تل ترتله تمدونونه، نظامونه اونوشتونه رامنځ ته کړي دي، دڅیرنو پراساس دکورنی پوره انځورکت مت دټولې او نظامونو په څیره کې له ورايه دلیدو وړدی، بناپردې سالمه کورنی نیکمرغه ټولنه رامنځ ته کوي او له تاوتريخوالي ډکه کورنی دټولې دتباهي لامل ګرځي، له همدې کبله کورنی داسلامي شریعت او په ځانګړي توګه دقرآن کریم او اروا پوهنې تجربي علم له لید لوري څخه خاصه دپام وړ ګرځېدلې ده، دکورنی دتعریف پرمبني مېرمن او مېړه دکورنی اصلي لوبغاړي ګڼل کېږي، قرآن مېرمن او مېړه ترمنځ اړیکې له محبت اورحمت څخه ډکې معرفي کوي، لکه څرنګه چې فرمایي: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾^(۲) الروم: ۲۱ او له نېسونه یې یوه داهم ده چې له تاسو نه یې ستاسو جوړه پیداکړه چې آرام ورسره وکړئ او ستاسو په مینځ کې یې مینه او خواخوږي پیداکړې ده. پورتنی آیت په حقیقت کې دازدواج تعریف او موخې بیانوي، چې دازدواج ټولې نورې موخې دمیني او محبت دډکې فضا په شته والي کې دتحقق وړدي، دکورنی لومړی هسته هم له ازدواج څخه پیلېږي، اما په خواشینی سره دیادونې وړ ده چې زموږ په ګران هېواد افغانستان کې اجباري، له رضایته پرته او قانوني عمرته درسیدوڅخه مخکې ازدواجونه هیڅکله دازدواج اهداف په پوره توګه دپورتنی آیت پرمبني نشي تمثیلولای، دکورنی داصلي لوبغاړو(مېرمن او مېړه) ترمنځ اړیکې چې په ازدواج سره پیلېږي له شرعي متونو څخه دناقصو تعبیرونو پربنسټ له خپل اصلي او شرعي مسیر څخه انحراف کړي دی، همدا وجه ده چې دافغان ولس په ټولنیز، سیاسي او اقتصادي نظامونو کې له تاوتريخوالي ډکه فضا دې پایه جګړو لامل ګرځیدلې دی، اما برعکس دکورنی بنسټ باید په مینې او محبت باندې بناشي، ځکه چې په مینه او محبت سره په کورنی کې ژوند کول، دکورنی دغړو ترمنځ یو ثابت اصل دی، اماکه چېرې دکورنی دغړو یا اصلي لوبغاړو(مېرمن او مېړه) ترمنځ کړکېچ او شخړې رامنځ ته کېږي، بیا هم قرآن دانساني فطرت او طبیعي غریزو لکه: خوښي اوخواشینی قهر اوغصې په پام کې نیولو سره، دپورتنو شخړو حل له پامه نه دی غورځولی، دحل سالمې اومعقولې ليارې یې ورته ښوولي دي، چې په وروستیو پړاوونو کې دیادونې وړدي.

۱- هغه ستونزې او شخړې چې دانسان په فطري غریزو پورې تړاو لري، دغوصې او قهر په لړکې دلفظی مشاجرو او اُچت آواز په توګه راڅرګندېږي، په حقیقت کې دانسانې طبیعت یوه برخه ده او دقرآن داجرايې احکامو ترلاندې نه راځي، دداسې شخړو حل ته قرآن یوازې دځینو اخلاقي ارزښتونو په پام کې نیولو سره دپای ټکي ایښی، لکه څرنګه چې فرمایي: ﴿وَعَاشِرُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾^(۳) النساء: ۱۹ اوله ښځو سره په ښه توګه ژوند وکړئ. رسول اکرم ﷺ هم په دی باندې ټینګارکړي چې له خپلو مېرمنو سره غوره چلند وکړئ، لکه څرنګه چې فرمایي: «**خيرکم خيرکم لاهله وانا خيرکم لاهلي**»^(۴) غوره ستاسو هغه څوک دی چې له خپل اهل سره ښه رویه ولري اوزه له خپل اهل عیال سره په ښه رویه کې له تاسو نه غوره یم.

۲- اما دکورنی ترمنځ هغه ستونزې او شخړې چې دنشوز تړپولې پورې ورسېږي اوپه ترڅ کې یې دښځې یا خاوند مشروع حقونه ضایع شي، قرآن دداسې موضوعاتو دحل لپاره په لومړی پړاو کې دوعظ او نصیحت وړاندیز کړي دي، لکه څرنګه چې فرمایي: ﴿وَالَّذِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُمْ فَعُظُوهُمْ وَاهْجُرُوهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَصْرُبُوهُمْ فَإِنِ اطَّعْتُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا﴾^(۵) النساء: ۳۴ اوهغوبښځوته نصیحت وکړئ چې دسر غړونې اندیښنه یې درسره وي (که روغې نه شوې) دځملاست په ځای کې یې یوازې پرېږدئ

او وڀي وهڻ، نوڪه ستاسي مننه ڀي وڪڙهه دهغوي درٻرولو لپاره باني مه لتوي، بي شڪه جي الله پاڪ ڊيراوچته اولوي ذات دي. په نوموري آيت ڪي دقرآن ڪريم له لوري څخه دناشزي ٻنڃي په وړاندي دوعظ وړانديز شوي، لومري بايد نشوزوپيژندل شي جي نشوزڅه ته وايي؟ نشوز په لغت ڪي جگ او اچت ڇاي ته وايي، په شرع يا اصطلاح ڪي فقهاؤ دنشوز لپاره ببلابل تعريفونه ذڪر ڪري دي، خو په ٽولو تعريفونوڪي گڏهه معنيٰ دا بيانوي جي ٻنڃه يا خاوند دم شروع امر مخالفت وڪري، يا ڊبل په حق ڪي دمنع شوي امر مرتڪب شي، نشوز بلل ڪڀري، دنشوز له څرڪنديو څخه وروسته په نوموري قرآني آيت ڪي دوعظ خبره شوي، پدي معنيٰ جي دناشزي ٻنڃي په وړاندي لومري بايد له وعظ څخه ڪارواختل شي، وعظ او نصيحت هغه معقول او مستدل ڪلمات دي جي (زرو نه نرم ڪري، بلنه ومي اوله مخالفت څخه لاس په سر شي) ٻنڃوته بايد دڄاوند دم شروع حقونو په هڪله يادونه وشي، جي خاوند په ٻنڃه باندي ڄومره شرعي حقونه لري اوبنڃه ددي حقونو په وړاندي ڄومره شرعي مڪلفيت لري.

۳- ڪه چڙهي دوعظ او نصيحت په مرحله ڪي هم ڪورني شخري پاي ته ونه رسيدلي، دنومري آيت پربنسٽ په دوهم پراوڪي له وعظ نه وروسته دهجر اولريوالي خبره راغلي، له هجري لريوالي څخه علماؤ دري تعبيرونه ڪري دي.

ڪلامي هجري لريوالي يعني له خبرو څخه ڊڏه ڪول، جي هغه هم درسول اڪرم ﷺ دينا مطابق له دريوورڇو څخه بايد تيري ونه ڪري، لڪه څرنگه جي مهرباني ڪوي: «لَا جِلْدَ لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَهْجَرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ»^۱ دمومن لپاره جواز نه لري جي له خپل مسلمان ورور سره له دريوورڇو څخه زيات لريوالي اومتارڪه وڪري.

په يوه خونه ڪي له خوب، ناسته ولاڙه، خوراك او ڇٺناڪ څخه هجري لريوالي. (۱) اما غوره داده جي له واڙه اسلوبو دهجر اولريوالي څخه دفشار دوسيلي په توگه ڪارواخيستل شي ترڇو ڪورني ستونزي په سالمه فضاڪي حل ته ورسڀري.

۴- په ذڪر شويو اسلوبو سره له وعظ اوهجر نه وروسته دناشزي ٻنڃي په وړاندي دڄاوند له پلوه دضرب (وهلو) اجازه راغلي، هغه هم يوازي دتاديب لپاره، نه دانتيقام اوغچ اخستلوپه خاطر، جي يوازي دخواستيني څرڪندوي وڪري، لڪه څرنگه جي رسول اڪرم ﷺ فرماي: «ضربا غير مبرح»^۲ غير مبرح پدي معنيٰ جي هڏوڪي ترينه متضرر نشي، پڙيٽوڪو اثر پڙيٽوڪو، خو سره لڏي بياهم دضرب په هڪله ڊير داسي احاديث موجود دي جي غوره ڀي نه بولي اوترې مخنوي ڪوي، حضرت عايشه رضه له رسول اڪرم ﷺ څخه حكايت ڪوي: «ماضرب رسول ﷺ **خا دما له ولا امرأة ولا ضرب بيده شيئا**» (۳) رسول اڪرم ﷺ هيڃ ڪله خپل خادم اوبنڃه نه دي وهلي او په لاس ڀي هيڃ ڇوڪ ندي تهديد ڪري. امام شافعي رضه وايي: «والضرب مباح وترکه افضل» (۴) وهل مباح دي اما ترڪ ڀي غوره دي. البته دنشوز له ثبوت څخه وروسته، ڪه چڙهي دناشزي ٻنڃي په وړاندي نوموري قرآني اسلوب په پام ڪي ونيول شي، ضرب ڪاملاً منتفي دي، ڇڪه جي په سلگونو مخالفتونه دوعظ او هجر په مرحلوڪي پاي ته رسڀري، همداراز ڪوم تعريف او مخنوي تاييدات جي په اسلامي شريعت ڪي دضرب په هڪله موجود دي ضرب ڪاملاً منتفي بولي.

۵- ڪه چڙهي دڊني تهديد په مرحله ڪي هم ڪورني شخرو پاي ونه موند، په څلوم پراوڪي قرآن دمينڃڪڙو په توگه دحڪمينو دٽاڪلو وړانديز ڪوي، جي دٻنڃي او خاوند دڪورنيو له لوري څخه دوه ڪسان دڀنڀي شوي ستونزي دعادلانه حل لپاره وٽاڪل شي او دي ڪورني ڪرڪيچ ته دپاي ٽڪي ڪڙي دي، لڪه څرنگه جي قرآن فرماي: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِمْ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا

۱ - أبو الحسن مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري، صحيح مسلم، الموسوعة العربية العالمية، مصدر الكتاب: موقع وزارة الأوقاف المصرية، المكتبة الشاملة، باب تحريم هجر فوق ثلاثه ايام، دحديث شمېره (6699).
 ۲ - دكتور عبدالڪريم زيدان، المفصل في احكام المرأة وبيت المسلم، مؤسسة رسالة، بيروت، دوهم چاپ، ۱۹۹۴ كال، ۷ ٽوڪ.
 ۳ - صحيح المسلم، كتاب الحج، باب حجة النبي، دحديث شمېره (۲۱۳۷).
 ۴ - أبو عبد الله محمد بن يزيد ابن ماجه، القزويني، سنن ابن ماجه، الموسوعة العربية العالمية، مصدر الكتاب: موقع وزارة الأوقاف المصرية، المكتبة الشاملة، كتاب النكاح، باب ضرب النساء، دحديث شمېره (۱۹۷۴).
 ۵ - المفصل في احكام المرأة وبيت المسلم، ۷ ٽوڪ، (۳۱۶) مخ.

إِصْلَاحًا يُوفِّقُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿النساء: ٣٥﴾ اوکه تاسې دمېره او ښځې له مخالفت او جلاوالي څخه ویرېدی نو دمېره دکورنۍ یو غړي او دښځې دکورنۍ یو غړي دمنځګړي په توګه وټاکي. نو که مېره او ښځه یا منځګړي دروغې غوښتونکې وي الله دهغوی په منځ کې روغه او موافقه راوړي، بې شکه الله ښه پوه او په هرڅه خبردی.

۶- په وروستي پړاو کې که چېرې دحکمینو منځګړیتوب مثمر واقع نه شو، قرآن دتاوتریخوالي پرځای دوروستي حل لپاره طلاق ته ترجیح ورکوي او دآزادي پلوي نظر په ساتلو سره هریو له ښځې او خاوند څخه په خپل ژوند کې خپلواک پرېږدي، لکه څرنګه چې فرمایي: ﴿أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ البقرة: ۲۳۱ او یایې په غوره توګه خوشي کړئ.
پایله:

دپایې په توګه دیدانې ورده چې قرآن د کورنیو شخړو د حل لپاره څرګنده د حل لپارې غوره کړي دي او هیڅکله په کورني نظام کې د تاوتریخوالي پلوي نه کوي، بلکې د تاوتریخوالي پرځای بدترین حلال (طلاق) ته ترجیح ورکوي، نو له دې کبله د اولادونو دپرېست هم باید په کورني کې دتاوتریخوالی لامل ونه ګرځي، او هیڅ لامل باید د کورنۍ آرامتیا له منځه یونسي، ځکه قرآن کریم په زغرده سره فرمایي چې د کورنۍ لومړی بنسټ باید په مینې سره بناشي او وروسته ټول ژوند باید په نیکمرغۍ سره پیل او پای ته ورسېږي، لکه څرنګه چې فرمایي: ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ البقرة: ۲۳۱ په غوره توګه یې وساتي او یایې په غوه توګه خوشي کړئ.